
RECENSIE

De wachtkamer van Mariaberg

Theater maken met verhalen van de betrokken acteurs is niet nieuw. Community theatre wordt het genoemd, zeker als de basis een bepaalde wijk, dorp of gemeenschap is. Dat is in deze voorstelling van Buurttheater Mariaberg uit Maastricht helemaal het geval. De nieuwste productie *Nès* ging in première en uiteraard was de zaal zo goed als uitverkocht en waren de reacties heel enthousiast. Regisseuse Tamarra Jongerden en haar assistente Geena Mingels hadden hun best gedaan.

Niet altijd is een dergelijke uit de gemeenschap getrokken voorstelling even geslaagd, al zullen alle betrokkenen het tegendeel beweren. En ook aan deze productie is wel het een en ander aan te merken, maar laten we vooral niet vergeten de goede kanten te benoemen: er zit heel veel uitstekend gebruikt materiaal in, prachtige beelden, schitterende geluidscreaties, exacte techniek, enthousiast en overtuigend acteerwerk van alle betrokkenen, overduidelijke presentie, verstaanbare teksten, precieze timing, teveel om op te noemen eigenlijk.

Ook fijn dat het ensemble geheel bestaat uit een gebalanceerde representatie van de bewoners van de wijk: jong, oud, man, vrouw, Hollander, Sjeng, Marokkaan, dat zich weer vertaalt in een veelvoud aan talen: Nederlands, Maastrichts, Duits, Frans, Engels, Marokkaans. Ook de setting van het geheel, een

DOOR PAUL WEELEN

★★★★☆

Gezien: Nès

Door: Buurttheater Mariaberg

Waar: Kumulus

Nog te zien: 25, 26 en 27 oktober

wachtkamer voor het afhaaloket van een postbedrijf, en de voice-over werken prima, brengen in elk geval een soort structuur in het gebodene: de aankomst, het wachten en de vele anekdotes uit het leven van de wachtenden en het afscheid, uiteraard een metafoor voor het leven. Maar het geheel dreigt onder te gaan in de veelheid van onderwerpen: gedwongen huwelijk, mislukt huwelijk, pesten, misbruik, huiselijk geweld, ziekte, dood, verraad. Het is wat veel van het goede, of eerder van het negatieve, want, hoewel er hier en daar best wel wat te lachen viel en er ook nog een gezamenlijk dansje vanaf kon, het positieve van het leven kwam niet aan bod.

Geen gemeenschapszin, hooguit onderlinge sympathie, geen humor, niet eens echt contact. Heeft de community in Mariaberg dan zo weinig moois te bieden?

Niemand heeft het over het plezier van het samenzijn, de troost en de hulp die je elkaar kunt bieden en daarom kon die vijfde ster er helaas niet bij.